

O experiență de neuitat din România

Bună ziua!

Mă numesc Michiyo MASUDA.

Acum eu locuiesc în Saitama.

Meseria mea este asistentă medicală.

Prima dată, am mers în România în anul 1998 ca voluntar. Am lucrat 2 ani la spitalul de Urgență București, la secția Bloc Operator de Chirurgie Plastică.

Am multe amintiri frumoase din România: pe scurt: peisaje frumoase, mâncare delicioasă, am râs, am plâns, și prieteni, petreceri, plimbări, excursii, locuri frumoase și oameni amabili...dar nu pot să vă povestesc toate acestea în doar 7 minute.

Dar acum vreau să vorbesc despre una dintre amintirile mele de neuitat.

Asta e atunci când, într-o zi, un hoț a intrat în casa mea în București, când

eu eram la serviciu, și a furat tot, obiecte de valoare, bani și toate materialele. Când am ajuns acasă, poliția a venit deja înaintea mea și am văzut casa goală, și toate obiectele importante erau furate. În Japonia așa ceva este foarte rar. De aceea, am fost șocată și mi-a fost foarte frică.

Dar, la acel moment, prietenii și colegii mei români de la spital m-au ajutat foarte foarte mult.

Și ei mi-au spus în glumă, zâmbind, "*O japoneză e mai săracă decât românii*". Îmi place gluma aceasta, și s-am distrat și eu.

Ei m-au adus haine și lucruri. M-au invitat casa lor, sau alți prietenii m-au luat în niste excursii prin țară. Am fost foarte fericită când m-au ajutat. Am simțit că sunt prieteni cu adevărat. M-au emoționat pentru că au avut grijă de mine și nu m-am simțit singură.

Poliția nu a găsit hoțul, și n-am primit lucrurile înapoi. Ambasada Japoniei în România m-au ajutat neoficial cu niște bani, pentru că nu mai aveam deloc. Dar acum mă gândesc că ce am obținut în schimb este mult mai valoros decât ce am pierdut. Oamenii români au fost foarte amabili. Am

fost salvată de inima lor caldă.

Am simțit că 2 ani a trecut foarte repede, dar inima mea se simte ca și cum am trăit 20 de ani în România. M-am întors în România acum 14 de ani, dar prietenia această continuă și acum. Am multe amintiri frumoase cu prietenii mei din România.

De exemplu, o altă poveste interesantă este că șefa mea de la spitalul mi-a spus că cineva a născut o fețiță, și a numit-o exact cu numele meu „Michiyo”. M-am mirat și am fost emoționată. Este incredibil cum gesturile mici pot produce emoții puternice care durează.

Am fost plăcut impresionată de amabilitatea tuturor colegilor cu care am lucrat și tuturor prietenilor din România. Am găsit cele mai mari comori de prietenie în România. Am apreciat sincer amabilitatea și grija lor față de mine când am avut o problemă mare. Cred că este adevărat proverbul *Prietenul la nevoie se cunoaște*. Asta înseamnă că poți cunoaște dacă cineva este cu adevărat prieten dacă te ajută atunci când ai o problemă. Eu cred că prietenii mei români sunt prieteni adevărați.

Și eu voi ajuta români dacă au o problemă în Japonia.

Vă mulțumesc foarte mult din tot sufletul meu pentru șansa de a povesti experiența mea din România în acest concurs, și mă rog pentru ca prietenia dintre România și Japonia să continue cât mai mult și cât mai frumos în continuare.

Vă mulțumesc pentru atenție!